यताᳬ रयिः। सचतान्नः शचीपतिः" इति। योयं 'मृत्युः', सोयम् 'अपैतु', 'अमृतं' मरणराहित्यं, 'नः' अस्मान्, प्रति 'आगन्' आगच्छतु। 'वैवस्वतः', 'अस्माकं' 'अभयं कृणोतु' मरणभीतिराहित्यं करोतु। किञ्च यथा 'वनस्पतेः', पक्वं 'पर्णं', अयत्नेनैव पतति तथा 'रयिः' धनं, 'नोभि' अस्मानभिलक्ष्य, 'शीयतां' पततु, स्वयमेवागच्छत्वित्यर्थः। अपि च 'शचीपतिः' इन्द्रः, 'नः' अस्मान्, 'सचतां' समवेतु॥

(१६) अथ दक्षिणाग्नौ होममन्त्रमाह। "परं मृत्यो अनुपरेहि पन्थाम्। यस्ते स्व इतरो देवयानात्। चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि। मा नः प्रजाᳬ रीरिषो मोत वीरान्" इति। हे 'मृत्यो', 'परं पन्थां' अस्मान्मार्गादन्यं मार्गं, 'अनुपरेहि' क्रमेण पुनरावृत्तिरहितो गच्छेत्, 'देवयानात्' स्वर्गलोकमार्गात्, 'इतरः', यो मार्गस्तम्, 'अनुपरेहि', इति पूर्व्वेणान्वयः। 'चक्षुष्मते' अस्माकमनुग्रहकारिदृष्टियुक्ताय, 'शृण्वते' अस्मद्विज्ञापनमादरेण स्वीकुर्व्वते, 'ते' तुभ्यम्, इदं 'ब्रवीमि'। 'मा' मां, 'नः' अस्माकं, 'प्रजां' पुत्रादिकां, 'मा रीरिषः' माहिंसीः, 'उत' अपि च, 'वीरान्' भृत्यानपि, 'मा रीरिषः'॥

(१७) अथाहवनीये होममन्त्रमाह। "इदमु नु श्रेयोवसानमागन्म। यद्गोजिद्धनजिदश्वजिद्यत्। पर्णं वनस्पतेरिव। अभि नः शीयताᳬ रयिः। सचतान्नः शचीपतिः"॥ ५॥ इति। 'यत्' यागगृहं, गोधनाश्वजयकारणं 'इदमु' इदमेव, 'श्रेयः'